

A Váci Tavasz Fesztivál idén fennállásának a 20. évfordulóját ünnepli. A gazdag programkínálat március 11-től egészen április 29-ig várja az érdeklődőket. Mára hagyománnyá vált, hogy a fesztivált a Vác Civitas Szimfonikus Zenekar nyitja meg, akik több, rendhagyó koncertet is adnak majd a többhetes műsorfolymában. Eddig ismeretlen vizekre is eleveznek, kísérletezéseik során ötvözik például a szimfonikus zenét a néptáncsal. Sándor Bencével, a zenekar művészeti vezetőjével beszélgettünk.

- A Vác Civitas Szimfonikus Zenekar 2014-ben alakult meg. Meglepetésként ért a felkérés a vezetésre?

-Igazából meglepetés volt. Volt egy Szent István napi ünnepség, ahová engem kértek fel vezényelni. Ez 2014. augusztus 20-án volt. Akkor ad hoc jelleggel állt össze egy zenekar az akkori fellépésre. Néhány hónappal később keresett meg a polgármester és kért fel erre a feladatra. Örültem neki, lehetőségként néztem rá, eddig még nem csináltam az életemben hasonlót, ezért örömmel vágtam bele. Kérdések voltak bennem, nagyon sok, hogy hogyan lehet megcsinálni. Nagyon inspirált a kihívás.

-Aztán megcsináltad. Egy vezető feladata túl a művészetén, nagyon komplex. Szerinted milyen kompetenciák szükségesek ahhoz, hogy összetarts egy szimfonikus zenekart?

- A létszám mindig attól függ, hogy mit kell játszani, mennyi zenészre van szükség a fellépésen. Mi a koncert helyszíne, oda hány ember fér be. Ez lehet 5-10 fő, de akár 80 ember is. Alapvetően kétféle szimfonikus zenekar van. Az egyikbe tartoznak a nagy szimfonikusok. Ők úgy működnek, hogy mindenre van külön emberük, aki marketinggel, pénzügyekkel és más egyéb feladatokkal foglalkozik. Ott a zenészek csak zenélnek, a karmester csak vezényel. A kisebb szimfonikusok, mint mi, komplexebb feladatokat látnak el. Én például összerakom a műsort, mint szakmai vezető, pályázok, figyelem a lehetőségeket, költségvetést készítek, ellátom a marketinges feladatokat, szervezem a zenészeket, de akár pakolom a színpadot is. Azt szoktam mondani; itt, aki bármit is csinál, az több

mindent csinál. Így sokkal családiasabb a légkör, talán összetartóbb a közösség, hiszen több időt töltünk együtt, több a kommunikáció közöttünk, ami nemcsak a szakmai próbára vonatkozik. Ez a felállás jobban összehozza a közösséget.

-Szerencsére, talán lassan magunk mögött hagyhatjuk, de mégis megkérdezem, a covid-időszak mennyire nyomta rá a bélyegét a szimfonikus zenekar tagjainak lelkületére? Nehéz volt kijönni ebből a hullámvölgyből?

-Mi azt próbáltuk csinálni, amikor az első hullám berobbant, hogy változtatunk a stratégián. Eleinte külső helyszíneken játszottunk, igyekeztünk kisebb létszámmal fellépni, kisebb koncertet csinálni. Rajtunk kívül is, mindenki ezzel a taktikával próbált talpon maradni. Online hangversenyt is szerveztünk, de ez nem igazán az a műfaj, ahol jól meg lehet valósítani. Azt, hogy kit mennyire viselt mindez meg, mert véleményem szerint komoly mentális és pszichés terhe van az elmúlt időszaknak, ez még most, ezek után fog kiderülni. Nekem szerencsém van, a zenészeknek általában több állásuk van, nekem is van tanári állásom, sok a szervezési munkám is, amit bárhol tudok csinálni. Nekem személyesen, ami a legnehezebb volt, az a bizonytalanság. Le kellett mondani mindent, visszafizetni a jegyárakat, ezek mind hosszú hetek és hónapok munkája volt. Utána össze kellett rakni a közeljövőt, hogy a tiltás után tudjunk azonnal tudjunk indulni, ez kemény feladat volt. Hiszen végig ott volt a bizonytalanság, hogy ez mégis mikor történik meg, mert nem volt pontos dátum, csak a remény. Sokáig senki nem tudott semmit. Amikor meg már tudtunk játszani, akkor többen lettek betegek, ott a hiányt kellett pótolni. Ez sem volt könnyű. Hiszen ha 40 fő kell egy fellépésre, akkor addig kell keresni a zenészeket, amíg nincs meg a létszám. Nekem személyesen a munkaterápia volt a lelki kapaszkodóm, azontúl nemrég költöztem Vácra, éppen akkor, amikor a 8 hónapos leállás volt. Javában dolgoztam az otthonomon. Ez lefoglalt és terápiaként is hatott rám.

-A zenekar egyik küldetése, hogy a gyerekekhez közel hozza a zenét. Miért tartod ezt fontosnak, a gyakorlatban hogyan próbáljátok ezt megvalósítani?

-Ők a jövő. Mi, felnőttek formáljuk a jövőt. Én tanárnak készültem, egy tanárnak pedig fontos, hanem a legfontosabb a pályáján, hogy átadja a tudását a gyerekeknek. Ezzel gazdagabbá téve a gyerekek életét, hogy később stabil, gazdag felnőttekké válhassanak, akik a megkapott tudást és értékeket szintén továbbadhassák az utánuk következőknek. Ez az élet körfogása. Olyan ez, mint a faültetés. Egy fát is az elején kell locsolni, gondoskodni róla. Ha már megkapta a kellő törődést és figyelmet, akkor gyökeret ereszt és később már nő magától, új hajtásokat hozva.

-Mára tradícióvá vált, hogy a Váci Tavaszi Fesztivál nyitányát a Civitas adja. Miben más egy fesztivál nyitóhangversenyt adni, mint részt venni rajta valahol, a többi program sorában?

-Igen, mindig mi nyitjuk meg. Ez már hagyomány. Én úgy állok hozzá, hogy minden fellépésnek a legmagasabb szakmai szinten kell lennie. Akár egy kis faluban, mise után, akár egy sok fővel bíró eseményen. Ezzel együtt nagyon megtisztelő az, hogy egy nagy rendezvényen mi vagyunk a nyitány évről évre. Az ember természetesen büszke erre, de a munkánkat nem befolyásolja.

-A fesztiválra különleges tematikával készültök. Mi a családbarát koncertsorozat célja?

-Ennek van egy nagyon egyszerű, prózai magyarázata. Anyagilag két lábon állunk. Egyrészt a város támogat bennünket. Mindig előre lefektetjük, hogy mit játszunk az adott évben, és pályázunk is. Volt egy pályázat. Ez adta a családbarát koncertek alapját, kaptunk rá támogatást. Hát ezért. Ennek a

koncertsorozatnak az a célja, hogy olyan hangversenyek szülessenek, amelyek mindenkire szóljanak. Túl a zenén ismeretterjesztő és interaktív. Ezért is van délelőtti kezdés is, kicsit matiné jellegű, prózai részek is lesznek benne, a konferanszié nem csak konferál, elmagyarázza magát a kort, a stílust. Fontos az információ átadás nevelési szándékkal, érdekesebbé, informatívabbá szeretnénk tenni a koncertet. Ez emberhez közelebbi és kommunikatív is egyben. Felcsendülnek a nagyközönség által ismert filmszlágerek, például Indiana Jones vagy James Bond híres főcímei vagy betétdalok.

-A családbarát koncertsorozat második részében közreműködik a Váci Néptáncgyűttes is. Ez nagyon izgalmas találkozás. Hogyan jött az ötlet, a néptáncokon kívül mely korok táncait ismerheti meg a nézőközönség?

-Összesen 3 családbarát koncertet csinálunk, kettőt a Tavaszi Fesztivál keretein belül és lesz egy harmadik, a fesztivál után, ez a Mi fán terem a szimfónia címet viselő, ismeretterjesztő előadás lesz. Én régebben is szerettem volna egy tánczenés estét csinálni, hiszen rokon szakma a zene és a tánc. Kéz a kézben járnak. A kettőt most ötvözzük. Azt vizsgáljuk, mi a funkciója ma és mi volt sok-sok évvel ezelőtt. A barokk korból indulunk majd zenével, táncsal, ekkor stilizált táncok voltak. Ezt követi a romantika és a végén eljutunk 20. századi magyar népzeneig. A produkció szélesebb betekintést ad arról, hogyan változtak a táncok és funkcióik. A közös munka során folyamatosan egyeztünk naponta, Karánsebesy Balázs, a Dunakanyar Néptánc Egyesület művészeti vezetője készíti a koreográfiát. Mára kialakult a koncepció, a műsor. A próbákat először külön-külön kezdtük el, aztán mikor minden együtt van, összeereztjük a társaságot. Szerintem nagyon érdekes lesz. A végeredmény nagyon izgalmas, különleges színfolt, hiszen ez két külön ág, de közös a gyökereik. Bízom benne, hogy a közönség is szeretni fogja.

-Különleges helyen van a szívedben Vác? Hogyan kerültél kapcsolatba a várossal, mik az első emlékeid róla?

-Két véletlennek köszönhetem azt, hogy ma Vácon vagyok, ma már itt is élek. A Vox Humana Kórustól 2009. októberében kerestek meg, ennek 13 éve, akkor volt karnagy váltás. Hartyányi Judit felkért, hogy legyek másodkarnagy. Aztán jött a Civitas, így kerültem Vácre. Mindkettő felkérés volt, magamtól eszem ágában nem volt ide jönni, de örömmel vállaltam a feladatokat és most visszatekintve nagyon hálás vagyok, hogy mindez így történt. Addig egyszerűen nem hozott erre az élet. Nagyon sok munkám van itt, de azon túl szeretek sportolni, erre is tökéletes ez a térség; a Duna-part, erdők, lehet kerékpározni, túrázni, úszni, evezni.

-Sok munkával telik majd az év további része?

Sok minden lesz, hál'Istennek. Most egyelőre nyár végéig látom a teendőket. Lesznek óvoda koncertek, ez az ifjúsági koncertek fontos állomása, a Dunakanyarban, több mint 40 óvoda vesz benne részt, aztán készülünk hozzávetőlegesen 50 kikötő koncertre. Ezek mellett vannak a városi felkérések, a Váci Vigalom koncert, de a város tervez továbbiakat is. A nyarat Szent István napjával zárjuk, augusztus 20-án, ez is hagyomány. Szeretnék halottak napjára is készülni, de szeretnék karácsonyi hangversenyt is. Idén ünnepeljük Kodály Zoltán születésének 140. évfordulóját. Erre az alkalomra szintén szeretnék egy, de akár több hangversenyt szervezni az énekkarral és a szimfonikusokkal.